

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 15626/14
Дана 09.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: председника већа Гордане Сукновић Бојација, др Владана Станојева и Сузане Гудураш, чланова већа, са саветником суда Весном Слијепчевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца С. С. из Р., А. С., кога заступа К. Б., адвокат из Р., број, ради поништаја закључка тужене Агенције за реституцију, Подручна јединица Н. С., број од године, у предмету реституције, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.01.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је као неуредан, захтев тужиоца поднет туженом органу дана године, заведен под бројем ...-...../....., за враћање одузете имовине, односно обештећење, бившег власника С. К..

Тужбом поднетом овом суду дана године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа. Сматра да тужени орган није поступао по правилима поступка, нити је правилно применио Закон о враћању одузете имовине и обештећењу. Истиче да је уз захтев за повраћај одузете имовине тужилац поднео оверену копију комплетних извода из земљишних књига, а да сваки извод садржи основ промене на некретнини означеној у изводу

ДН, решење по којем је промена извршена, те да је видљив основ промене и којим актом је ова промена спроведена, те да се не може сматрати да тужилац није доставио исправу о подржављењу – доказ да је имовина одузета. Додаје да одлуке по којима је извршено одузимање предметне имовине тужилац није могао да достави, јер исте није ни добио од Историјског Архива С....., него му је усмено речено да ове документе архив не поседује. Додаје да као неукa странка није знао да уз свој захтев мора да достави и овај документ тј. изјаву Архива да га не поседује. Истиче да се након добијања оспореног закључка обратио поново Архиву и као доказ доставио је допис од године. Указује на погрешну примену члана 15. у вези члана 58. Закона о општем управном поступку. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорени закључак.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног закључка и предложио да суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужилац дана године поднео туженом органу захтев за враћање одузете имовине, односно обештећење, који се односи на повраћај имовине коју чине шуме и шумско земљиште на парцелама,.....,..... и .../..... К.О. К. Уз наведенио захтев тужилац није доставио акт о подржављењу.

Одредбом члана 3. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/2011), прописано је да се под "актом о подржављењу" подразумева правни акт који је имао непосредно дејство, као што је пресуда, одлука, решење и други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине.

Одредбама члана 42. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да захтев за враћање имовине садржи податке о основу, времену и акту одузимања (став 3.

тачка 4), за које податке се као докази уз захтев прилажу, у оригиналу или овереној фотокопији, исправа о подржављењу имовине или назив, број и година службеног гласила у коме је објављен акт, уз конкретно навођење предмета одузимања и сл. (став 4. тачка 3.), с тим да се докази из става 4. тач. 3. овог члана обавезно прилажу уз захтев (став 7.).

Одредбом члана 43. став 1. наведеног закона, прописано је да захтев који не садржи податке из члана 42. став 7. овог закона и уз који нису приложени докази из тог става одбациће се као неуредан.

Полазећи од наведених законских одредаба, како тужилац није приложио акт о подржављењу који представља правни основ за уопште поступање у овој управној ствари и без ког акта тужени не може уопште да води поступак, правилно је по оцени Управног суда тужени захтев тужиоца одбацио као неуредан у смислу цитиране одредбе члана 3. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Стога је, по оцени Управног суда, тужени орган правилно нашао да тужилац уз поднети захтев није приложио исправу о подржављењу имовине, у складу са одредбом члана 42. став 7. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, са ког разлога је по оцени овог суда, тужени орган правилно одлучио када је оспореним закључком одбацио поднети захтев као неуредан, применом члана 43. став 1. наведеног закона. Суд је притом, ценио наводе тужбе, али је нашао да се истима не доводи у питање правилност и законитост оспореног закључка.

Такође, неосновани су наводи тужбе да је приложена документација довољна за решавања и да се из извода из земљишних књига види промена власника и начин промене. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, тачно су прописани услови и акти које је тужилац обавезан да достави те се претпоставка тужиоца да се из достављених извода може извести закључак за основ промене не може ценити као доказ из којих разлога по оцени суда тужени правилно закључио да тужилац није доставио исправу о подржављењу имовине, у складу са одредбом члана 42. став 7. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу

Допис Историјског архива С. Број ...-...../..... од године није од утицаја на законитост оспореног закључка, с обзиром да је исти сачињен након доношења оспореног закључка.

Такође су неосновани наводи тужбе у вези погрешне примене члана 15. у вези члана 58. Закона о општем управном поступку, јер је чланом 43. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано да захтев који не садржи податке из члана 42. став 7. овог закона и уз који нису прилижени докази из тог става одбациће се као неуредан.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Суд је решавао без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

С обзиром на изнето, Управни суд је, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 09.01.2015. године, III-2 У. 15626/14

Записничар
Весна Слијепчевић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС